सधै र सबैको लागि खबर खोज्ने अभियान

खबर दर्पण

Khabar Darpan National Daily

राष्ट्रिय दैनिक

♦ वर्ष ९ ♦ अंक ३२२ ♦ २०८३ साल साउन २७ बुधवार ♦ 12 Aug 2026 ♦ पृष्ठ ४ ♦ मुल्य रु. ५ ♦ www.shirishnews.com

विज्ञापन गराउन सम्पर्क गर्नुहोस् ।

यस खबर दर्पण दैनिक पत्रिकामा आफ्नो पसल, व्यापारिक प्रतिष्ठान, उद्योग, संघ संस्था, लगायतको प्रचार प्रसारको लागि अवश्य सम्पर्क गर्नुहोस् ।

सम्पर्क नं. : ९८४४०२५१८४, ९८०७६७५१२५, ९८५४०२९०५३, ९८०७८५०५८१, ९८६३६३२९८९

तपाई जुन सुकै ठाउँमा भए पनि हामीलाई सामग्री पठाएर । विज्ञापन वापतको रकम जम्मा गरेको स्क्रिनसट पठाउनुस् । हामी विज्ञापन गरी दिन्छौं ।

वरिष्ठ साहित्यकार, भाषा तथा शिक्षाविद डा. राजेन्द्रप्रसाद विमलको राजकीय सम्मानका साथ अन्त्येष्टि

खबर दर्पण समाचारदाता

साउन २६ गते, जनकपुरधाम

साहित्य, भाषा र शिक्षाको क्षेत्रमा महत्वपूर्ण योगदान पुऱ्याउनुभएका वरिष्ठ साहित्यकार, भाषाविद् तथा शिक्षाविद् डा. राजेन्द्रप्रसाद विमलको मंगलबार जनकपुरधामस्थित स्वर्गद्वारीमा राजकीय सम्मानका साथ अन्त्येष्टि गरिएको छ।

डा. विमलको पार्थिव शरीरमा उहाँका जेठा सुपुत्र डा. आभाषलाभ कर्णले दागबत्ती दिनुभयो। अन्त्येष्टिका क्रममा नेपाल प्रहरीको टोलीले स्वर्गीय डा. विमलप्रति सलामी अर्पण गरेको थियो।

अन्तिम श्रद्धाञ्जलीका लागि डा. विमलको पार्थिव शरीर जनकपुरधाम-१०, देवीचोकस्थित निवासमा राखिएको थियो। उहाँप्रति संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयनमन्त्री खडकराज पौडेल (गणेश), मधेश प्रदेशका प्रमुख सुरेन्द्रलाभ कर्ण, मधेश प्रदेशसभाका सभामुख रामअशिष यादव, प्रतिनिधिसभा सदस्य मनिष झा, धनुषाका प्रमुख जिल्ला अधिकारी प्रेमप्रसाद लुइँटेललगायतले श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्नुभएको थियो।

लामो समयदेखि मधुमेह र उच्च रक्तचापबाट पीडित डा. विमलको सोमबार राति १२:४५ बजेतिर जनकपुरधामस्थित प्रादेशिक अस्पतालमा निधन भएको परिवारजनले जनाएको छ। उहाँको निधनले नेपाली तथा मैथिली साहित्य, भाषा आन्दोलन र मिथिलाको सांस्कृतिक क्षेत्रमा अपूरणीय क्षति पुगेको साहित्यकारहरूले बताएका छन्।

साहित्यकार रोशन जनकपुरीले डा. विमलको निधनले नेपाली-मैथिली साहित्यमा अतुलनीय क्षति पुगेको बताउनुभयो। नेपाली र मैथिली साहित्यमा औंलामा गन्न सकिने स्रष्टामध्येका डा. विमलको निधनले एउटा युगको अवसान भएको उहाँको भनाइ थियो।

सन् १९४७ जुलाई २६ मा

बाँकी पृष्ठ ३ मा

जनकपुरमा आज शोक बिदा, सम्पूर्ण शैक्षिक संघसंस्था बन्द

खबर दर्पण समाचारदाता

साउन २६ गते, जनकपुरधाम

वरिष्ठ साहित्यकार, भाषाविद् एवं शिक्षाविद् प्रा.डा.राजेन्द्र विमलको निधनले सम्पूर्ण नगर बासी मर्माहत भएको भन्दै बुधबार जनकपुर उपमहानगर पालिकाले शोक बिदाको घोषणा गरेको छ ।

जनकपुर उपमहानगरपालिकाले सार्वजनिक सूचना जारी गर्दै बुधबार शोक बिदा दिएको उल्लेख गरेको छ ।

सूचनामा भनिएको छ, 'डा.विमलको महाप्रस्थानले जनकपुर क्षेत्रमा अपूरणीय क्षति भई अभिभावकविहीन महसुस भएको छ । यस दुःखद घडीमा साउन २७ गते बुधबार एक दिन उपमहानगरपालिका भित्रका सम्पूर्ण शैक्षिक संस्थाहरु (सामुदायिक, संस्थाहरु) मा शोक मनाउन र पठनपाठन बन्द गरिदिन आग्रह गर्छौं ।'

डा.राजेन्द्र विमलको सोमबार राति उपचारको क्रममा प्रादेशिक अस्पताल जनकपुरमा निधन भएको थियो ।

युवा : उमेर होइन, सम्भावनाको नाम हो

Gen–Z आन्दोलनदेखि युवा नेतृत्वको सरकारसम्म : अब युवाले खोजेको उत्तर के हो ?

क्षितिज विक्रम खनाल

सडकबाट सरकारसम्म पुगेको युवा ऊर्जा अब विद्यालयदेखि उद्योग, कृषि, प्रविधि, पर्यटन र उद्यमसम्म पुग्नुपर्छ। आक्रोश उत्पादनमा, निराशा सिर्जनामा, विदेशको अनुभव स्वदेशी लगानीमा र रेमिटयान्स पूँजी निर्माणमा बदलिनुपर्छ।

यही रुपान्तरणबाट मात्र युवाको आन्दोलन वास्तविक राष्ट्रिय परिवर्तनमा बदलिन्छ।

-क्षितिज विक्रम खनाल

अगस्त १२ अन्तर्राष्ट्रिय युवा दिवस। संसारका धेरै देशमा यो दिन युवाको अधिकार, सम्भावना, शिक्षा, रोजगारी र भविष्यबारे कुरा गरिन्छ । नेपालमा पनि हरेक वर्ष युवा दिवस आउँछ, शुभकामना आदानप्रदान हुन्छ, कार्यक्रम हुन्छन् र युवाका लागि सरकारले गरेका कामको चर्चा हुन्छ । तर यसपटकको युवा दिवसलाई केवल एउटा औपचारिक दिवसका रूपमा मनाएर पुग्दैन । किनकि नेपालका युवाले पछिल्ला वर्षमा केवल आफ्नो भविष्यबारे प्रश्न गरेका छैनन्, उनीहरूले राज्य र राजनीतिलाई नै प्रश्न गरेका छन् । यही प्रश्नको एउटा ठूलो अभिव्यक्ति न्भल-श आन्दोलनमा देखियो र त्यसैबाट बनेको नयाँ राजनीतिक परि स्थितिले अन्ततः युवा नेतृत्वको सरकारलाई जन्म दिएको छ ।

अब प्रश्न पहिलेको जस्तो छैन । पहिले हामी सोध्थ्यौँ, “युवाका लागि सरकारले के गर्नुपर्छ ?” आज प्रश्न अझ गम्भीर छ, “युवा नेतृत्वमा सरकार बनेपछि युवाका लागि वास्तवमै के परिवर्तन हुँदैछ ?”

नेपालको कानुनले १६ देखि ४० वर्ष उमेर समूहलाई युवा मानेको छ। राष्ट्रिय जनगणना २०७८ का तथ्याङ्क हेर्दा नेपालको जनसंख्याको ठूलो हिस्सा यही उत्पादनशील उमेर समूहमा छ। करिब ४२.५ प्रतिशत जनसंख्या युवा उमेर समूहमा हुनु सामान्य कुरा होइन। यो देशका लागि ठूलो अवसर हो। तर अवसर आफैँ उपलब्धिमा बदलिँदैन । खेतमा बीउ धेरै भएर मात्र राम्रो बाली हुँदैन । त्यसलाई पानी, मल, श्रम र उचित मौसम पनि चाहिन्छ। त्यसै गरी युवाको संख्या धेरै भएर मात्र देश समृद्ध हुँदैन। उनीहरूलाई शिक्षा, सीप, रोजगारी, पूँजी र सही वातावरण चाहिन्छ ।

आज नेपालको सबैभन्दा ठूलो विडम्बना यही हो । हाम्रो देशमा युवा छन्, तर अवसर पर्याप्त छैन। विश्वविद्यालय छन्, तर पढाइ र रोजगारीबीच दूरी छ। तालिम छन्, तर तालिमपछि काम कहाँ गर्ने भन्ने स्पष्ट छैन। बैंकमा कर्जा छ, तर नयाँ उद्यमीका लागि सहज पहुँच छैन। खेत छ, तर किसानले उत्पादनको उचित मूल्य पाउने सुनिश्चितता छैन। पर्यटनको सम्भावना छ, तर त्यसलाई व्यवसायमा बदल्ने पूर्वाधार र बजार कमजोर छ। र, सबैभन्दा ठूलो कुरा, युवासँग ऊर्जा छ, तर त्यो ऊर्जा प्रयोग गर्ने दिशामा राज्य अझै स्पष्ट देखिँदैन ।

यही अवस्थाले नेपाली युवाको एउटा ठूलो हिस्सा विदेशतर्फ धकेलिरहेको छ। आज विदेश जाने युवा सबै देश छाड्न चाहेर गएका होइनन् । धेरैका लागि यो निर्णय अवसर र बाध्यताको बीचमा गरिएको निर्णय हो। नेपालमा आफ्नो योग्यता र श्रमअनुसार को आम्दानी हुने अवस्था नभएपछि युवाले विदेशलाई विकल्प बनाएको हो। विदेशबाट आएको रेमिट्यान्सले घर चल्छ, बालबालिका पढ्छन्, घर बन्छ, ऋण तिरिन्छ र देशको अर्थतन्त्रलाई समेत ठूलो सहयोग पुगेको छ । तर हामीले एउटा प्रश्न पनि सोध्नुपर्छ, यदि देशको उत्पादनशील उमेरको ठूलो जनशक्ति विदेशमा छ भने नेपालभित्र उत्पादन कसले गर्ने हो ?

रेमिट्यान्स हाम्रो अर्थतन्त्रको महत्वपूर्ण आधार त बनेको छ। तर विदेशमा नेपाली युवाले पसिना बगाएर कमाएको पैसा नेपालमा मुख्यतः उपभोग र आयातमै खर्च भइरह्यो भने त्यसले हाम्रो वर्तमान त धान्ला, भविष्य बनाउँदैन । विदेशबाट आएको पैसाले घर बनाउन सकिन्छ, तर उद्योग बनाउन सकिएन भने रोजगारी सिर्जना हुँदैन । विदेशबाट आएको पैसाले गाडी किन्न सकिन्छ, तर उत्पादनमूलक क्षेत्रमा लगानी भएन भने अर्को पुस्तालाई पनि विदेशकै बाटो देखाउनुपर्ने हुन्छ ।

त्यसैले आज सरकारको प्राथमिकता “युवा विदेश नजाऊ” भन्ने हुनु हुँदैन । युवालाई विदेश जानबाट रोक्न सकिँदैन, रोक्नु पनि हुँदैन । मानिसलाई आफ्नो भविष्यका लागि अवसर खोज्ने अधिकार छ। राज्यले गर्नुपर्ने काम भनेको नेपालमै पनि भविष्य बनाउन सकिन्छ भन्ने विश्वास र आधार निर्माण गर्नु हो ।

यही असन्तुष्टिको राजनीतिक अभिव्यक्ति पछिल्लो न्भल-श आन्दोलनमा देखियो । सामाजिक सञ्जालमाथिको प्रतिबन्ध तत्कालीन कारणका रूपमा अगाडि आए पनि आन्दोलनको असन्तुष्टि त्यसभन्दा गहिरो थियो। युवाको प्रश्न केवल एउटा एप चलाउन पाउने कि नपाउने भन्ने थिएन। प्रश्न थियो, राज्यले हामीलाई कति सुन्छ ? राजनीतिक नेतृत्व हामीप्रति कति जवाफदेही छ ? अवसर किन पहुँचका आधारमा बाँडिन्छ ? भ्रष्टाचार र शक्तिको दुरुपयोग किन सामान्यजस्तो देखिन्छ ? पढेर पनि भविष्यका लागि विदेश जानुपर्ने अवस्था किन आउँछ ?

त्यसैले Gen–Z आन्दोलनलाई एउटा पुस्ताको क्षणिक आक्रोश मात्र भनेर बुझ्नु उचित हुँदैन । यो लामो समयदेखि जम्मा हुँदै आएको निराशाको विस्फोट थियो । आन्दोलनले नेपालको राजनीतिलाई एउटा स्पष्ट सन्देश दियो, नयाँ पुस्ता अब केवल चुनावमा मत हाल्ने पुस्ता भएर बस्न तयार छैन। ऊ प्रश्न गर्न चाहन्छ, निर्णय प्रक्रियामा सहभागी हुन चाहन्छ र आफूले भोगि रहेको समस्याको समाधान हेर्न चाहन्छ।

त्यसपछि नेपालको राजनीतिमा आएको परिवर्तनले बालेन्द्र शाहलाई प्रधानमन्त्रीको जिम्मेवारीमा पुऱ्यायो । युवा पुस्तामाझ स्थापित छवि भएका बालेनको प्रधानमन्त्री बन्नु आफैँमा एउटा महत्वपूर्ण राजनीतिक संकेत थियो । लामो समयदेखि शासनमा रहेको पुस्ताको ठाउँमा तुलनात्मक रूपमा युवा नेतृत्व आउनु पुस्तान्तरणको संकेत हो । तर यहाँबाट एउटा ठूलो भ्रमबाट बच्नुपर्छ।

प्रधानमन्त्री युवा हुँदैमा सरकार युवामैत्री हुँदैन ।

युवा हुनु एउटा उमेर हो। युवामैत्री हुनु एउटा नीति हो। युवा नेतृत्व हुनु एउटा राजनीतिक पहिचान हो। युवाको भविष्य बदल्ने नीति बनाउनु शासनको परीक्षा हो ।

त्यसैले अब बालेन सरकारको मूल्याङ्कन प्रधानमन्त्री कति वर्षका छन् भनेर होइन, नेपाली युवाको जीवनमा के परिवर्तन आयो भनेर हुनुपर्छ ।

सरकारले रोजगार, सीप र उद्यमशीलतालाई एकीकृत रूपमा अघि बढाउने दिशामा केही महत्वपूर्ण पहल गरेको छ। “रोजगार , सीप तथा उद्यमशीलतासम्बन्धी एकीकृत सेवा प्रवाह कार्यविधि-२०८३” यसको एउटा उदाहरण हो । विगतमा तालिम एउटा ठाउँमा, रोजगारीको सूचना अर्को ठाउँमा र कर्जाको व्यवस्था अर्को निकायमा हुने समस्या थियो। एउटा युवाले सीप सिकेपछि काम खोज्न फेरि अर्को कार्यालय धाउनुपर्ने, व्यवसाय गर्न खोजेपछि कर्जा र बजारको छुट्टाछुट्टै खोजी गर्नुपर्ने अवस्था थियो । यी सेवाहरूलाई एउटै प्रणालीमा जोड्ने प्रयास सही दिशातर्फको कदम हो ।

तर एउटा कार्यविधि बनेर मात्र युवाको जीवन बदलिँदैन। अन्ततः प्रश्न यही हो, त्यसबाट कति युवाले काम पाए ? कति युवाले व्यवसाय सुरु गरे ? सुरु गरेका व्यवसायमध्ये कति टिके ? कति युवाको आम्दानी बढ्यो ? यी प्रश्नको जवाफ तथ्याङ्कले दिनुपर्छ। युवा स्वरोजगारका नाममा नेपालमा यसअघि पनि धेरै कार्यक्रम आए। ऋण बाँडियो, तालिम दिइयो, अनुदान दिइयो। तर सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरा हामीले कहिल्यै गम्भीरतापूर्वक मापन गरेनौँ, ती कार्यक्रमबाट कति सफल उद्यमी जन्मिए ? कति व्यवसाय पाँच वर्षपछि पनि टिकिरहेका छन् ? कति युवाले अरूलाई समेत रोजगारी दिए ?

अब नयाँ सरकारले त्यही पुरानो बाटो दोहोर्याउनु हुँदैन। युवालाई केवल ऋण दिने होइन, ऋणसँगै सीप, परामर्श, बजार र प्रविधि दिनुपर्छ। एउटा युवाले व्यवसाय सुरु गर्दा सरकारी कार्यालयले उसलाई कागजको फाइल होइन, व्यवसायको यात्रामा आवश्यक सहयोग दिनुपर्छ ।

उदाहरणका लागि, कुनै युवाले कृषि व्यवसाय गर्न चाहन्छ भने उसलाई कर्जा दिएर मात्र जिम्मेवारी पूरा हुँदैन । उसलाई कुन उत्पादन बजारमा जान्छ, कति उत्पादन गर्ने, कहाँ बेच्ने, कसरी प्रशोधन गर्ने र कसरी ब्रान्ड बनाउने भन्ने ज्ञान र बजार पनि चाहिन्छ। होटल वा पर्यटन व्यवसाय गर्न चाहने युवालाई पनि ऋणसँगै व्यवस्थापन, डिजिटल मार्केटिङ र बजार पहुँच चाहिन्छ। प्रविधिमा काम गर्न चाहने युवालाई सीपसँगै अन्तर्राष्ट्रिय बजार र भुक्तानी प्रणाली चाहिन्छ ।

यही कारणले अब नेपालको युवा नीति “सरकारले के दिने ?” भन्ने प्रश्नमा होइन, “युवाले के सिर्जना गर्न सक्छ ?” भन्ने प्रश्नमा आधारित हुनुपर्छ ।

विदेशबाट फर्किएका युवाका विषयमा पनि नयाँ सोच आवश्यक छ। विदेशबाट फर्किएको युवालाई हामी प्रायः रोजगारी गुमाएर फर्किएको व्यक्तिका रूपमा हेर्छौं । वास्तवमा ऊ अनुभव लिएर फर्किएको हो । उसले विदेशमा मेसिन चलाएको हुन सक्छ, होटल व्यवस्थापन सिकेको हुन सक्छ, निर्माण क्षेत्रमा काम गरेको हुन सक्छ, कृषि प्रविधि बुझेको हुन सक्छ वा अन्तर्राष्ट्रिय कम्पनीको कार्यसंस्कृति देखेको हुन सक्छ ।

त्यसैले सरकारले विदेशबाट फर्किएका युवाको सीप र अनुभवको व्यवस्थित अभिलेख राख्नुपर्छ। च्भतगचलभभ थ्यगतज म्बतबदबकभ बनाउन सकिन्छ । विदेशमा उसले के सिक्यो, कति वर्ष काम गऱ्यो, नेपालमा के गर्न चाहन्छ र कति लगानी गर्न सक्छ भन्ने विवरण राखेर त्यस्ता युवालाई स्थानीय उद्योग र व्यवसायसँग जोड्न सकिन्छ। विदेशमा बगेको श्रमलाई नेपालमा उत्पादनमा बदल्ने हो भने यही बाटो महत्वपूर्ण हुन सक्छ ।

युवा नीति रोजगारीमा मात्र सीमित हुनु पनि हुँदैन । न्भल-श पुस्ताले सुशासन र जवाफदेहिता पनि मागेको छ । एउटा युवा जागिर पाएर मात्र सन्तुष्ट हुँदैन, उसले राज्य निष्पक्ष छ कि छैन भन्ने पनि हेर्छ। उसको साथी योग्यता भएर पनि अवसर नपाएर राजनीतिक पहुँच भएका मानिस अघि बढेको देख्छ भने उसमा निराशा पैदा हुन्छ। त्यसैले योग्यताको सम्मान, पारदर्शी नियुक्ति, भ्रष्टाचार नियन्त्रण र सार्वजनिक संस्थामाथिको विश्वास निर्माण पनि युवामैत्री राज्यका आधार हुन् ।

राजनीतिमा पनि यही कुरा लागू हुन्छ । विगतमा युवालाई राजनीतिक दलहरूले धेरैजसो चुनावको समयमा सम्झिए। जुलुसमा भीड चाहियो, युवा चाहियो। प्रचार गर्न युवा चाहियो। तर नीति बनाउने ठाउँमा युवा कति पुगे ? निर्णय गर्ने ठाउँमा कति पुगे ? यो प्रश्न अझै बाँकी छ ।

Gen–Z आन्दोलनले यही संस्कारमाथि प्रश्न गरेको हो। त्यसैले नयाँ सरकारले युवालाई केवल मन्त्री वा सांसद बनाउने होइन, नीति निर्माणको प्रक्रियामा वास्तविक साझेदार बनाउनुपर्छ । शिक्षा, रोजगारी, प्रविधि, पर्यटन, कृषि, वातावरण र डिजिटल अर्थतन्त्रका नीतिमा युवा विज्ञ र उद्यमीको प्रत्यक्ष सहभागिता हुनुपर्छ ।

अझ महत्वपूर्ण कुरा, अब सरकारका हरेक ठूला कार्यक्रमको परिणाम मापन हुनुपर्छ। युवा कार्यक्रमका लागि बजेट छुट्याउनु उपलब्धि होइन। त्यस बजेटबाट कति रोजगारी सिर्जना भयो भन्ने उपलब्धि हो । तालिममा कति युवा सहभागी भए भन्ने होइन, तालिमपछि कति युवाले आम्दानी गर्न थाले भन्ने प्रश्न हो। कति ऋण वितरण भयो भन्ने होइन, कति उद्यम टिके भन्ने प्रश्न हो।

यही ठाउँमा बालेन सरकारसँग जनताको अपेक्षा अरू सरकार भन्दा बढी छ । किनकि यो सरकार केवल चुनावी प्रक्रियाबाट आएको सरकार मात्र होइन, परिवर्तनको तीव्र आकांक्षाबाट बनेको सरकार पनि हो। न्भल-श आन्दोलनले जुन आशा जगायो, त्यसको राजनीतिक जिम्मेवारी अब नयाँ नेतृत्वको काँधमा छ ।

यदि नयाँ नेतृत्वले पनि पुरानै शैलीमा भाषण गर्ने, कार्यक्रम घोषणा गर्ने तर परिणाम नदिने हो भने निराशा अझ गहिरो हुनेछ। नयाँ पुस्ताले अनुहार परिवर्तन मात्र खोजेको होइन, शासन गर्ने संस्कार परिवर्तन खोजेको हो ।

अबको युवा नीति कस्तो हुनुपर्छ भन्ने कुरा धेरै जटिल छैन । युवालाई बजारमा बिक्ने सीप चाहिन्छ । सीपलाई रोजगारीसँग जोड्नुपर्छ । रोजगारी नपाउनेलाई उद्यमको अवसर दिनुपर्छ ।

बाँकी पृष्ठ ३ मा

वरिष्ठ साहित्यकार, भाषा .....

धनुषाको देवडिहा गाउँस्थित खिर खिरियामा जन्मनुभएका डा. विमलले नेपाली, मैथिली र हिन्दी विषयमा स्नातकोत्तर तथा भाषाविज्ञानमा विद्यावारिधि गर्नुभएको थियो। जनकपुर धामस्थित रामस्वरूप रामसागर बहुमुखी क्याम्पसलगायत विभिन्न शिक्षण संस्थामा करिब चार दशक नेपाली विषय अध्यापन गर्नुभएका उहाँ अवकाशपछि पनि साहित्यिक तथा बौद्धिक गतिविधिमा सक्रिय रहनुभयो।

उहाँको पहिलो कथा 'विपतिया' १५ मार्च १९६३ मा 'मिथिला मिहिर'मा प्रकाशित भएको थियो। त्यसपछि कथा, कविता, गीत, गजल, नाटक, उपन्यास, समालोचना, बालसाहित्य, अनुवाद तथा भाषाविज्ञानका क्षेत्रमा उहाँ निरन्तर सक्रिय र हनुभयो।

डा. विमलका 'ई हमरे कथा थिक', 'इतिहासक घाओ', 'डा. विमलका कथाहरू', 'सरबरिआ गाउँको कथा' र 'फिस्टी रानी'लगायत कृति प्रकाशित छन्। उहाँका रचना 'गोरखापत्र', 'मधुपर्क', 'गरिमा'लगायतका पत्रपत्रिकामा प्रकाशित हुँदै आएका थिए। उहाँकै कथामा आधारित 'हंसा चलल परदेश' नामक मैथिली टेलिफिल्मसमेत नेपाल टेलिभिजनबाट प्रसारण भएको थियो।

मैथिली विकास कोष, जनकपुर धामका संस्थापक अध्यक्षसमेत रहनुभएका डा. विमलले मैथिली भाषा, साहित्य र संस्कृतिको संरक्षण तथा प्रवर्धनमा महत्वपूर्ण योगदान पुऱ्याउनुभएको थियो। उहाँ नेपाल विद्यापति भाषा-साहित्य पुरस्कारको पहिलो प्राप्तकर्तासहित गरिमा सम्मान, जगदम्बा सम्मान, राष्ट्रिय प्रतिभा पुरस्कार र सिद्धिश्री पुरस्कारलगायत विभिन्न सम्मानबाट विभूषित हुनुभएको थियो।

मैथिली विकास कोषका अध्यक्ष जीवनाथ चौधरीले डा. विमलको निधनले मैथिली-नेपाली साहित्यमा मात्र नभई समग्र नेपाली साहित्य क्षेत्रमा अपूरणीय क्षति पुगेको बताउनुभयो।

साहित्यकार तथा पत्रकार नित्यानन्द मण्डलका अनुसार डा. विमलको लेखनमा राष्ट्रप्रेम, मैथिल अस्मिता, मातृभाषाप्रतिको निष्ठा, लोकजीवनको पीडा, प्रेम, वियोग, आक्रोश र विद्रोह सशक्त रूपमा अभिव्यक्त भएको पाइन्छ। मिथिला र मिथिलावासीको सामाजिक यथार्थलाई मौलिक शैलीमा प्रस्तुत गर्नु उहाँको लेखनको प्रमुख विशेषता रहेको मण्डलले बताउनुभयो।

यसैबीच, डा. विमलको निधनप्रति जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाले उहाँको सम्मानमा नगर परिक्रमा तथा नागरिक अभिनन्दन कार्यक्रमसमेत आयोजना गरेको थियो।

युवा : उमेर होइन, सम्भावनाको ....

उद्यम गर्नेलाई पूँजी र बजार दिनुपर्छ। विदेशबाट फर्किनेलाई अनुभवअनुसार अवसर दिनुपर्छ। नेपालमै बसेर विश्व बजारमा काम गर्न चाहनेलाई डिजिटल पूर्वाधार दिनुपर्छ। र सबैभन्दा माथि, राज्यले योग्यता र मेहनतको सम्मान गर्छ भन्ने विश्वास दिनुपर्छ।

अन्ततः युवा भनेको उमेरको एउटा कोटि मात्र होइन। युवा एउटा मानसिकता पनि हो। नयाँ कुरा सोच्ने, प्रश्न गर्ने, जोखिम लिन सक्ने र असम्भवजस्तो देखिएको कुरालाई सम्भव बनाउन खोज्ने ऊर्जा हो।

हाम्रो देशको दुर्भाग्य के हो भने हामीसँग युवा धेरै छन्, तर उनीहरूलाई प्रयोग गर्ने दृष्टि कमजोर छ र हाम्रो सौभाग्य के हुन सक्छ भने यही युवा शक्ति अझै समाप्त भएको छैन। उसमा ऊर्जा छ, सिक्ने इच्छा छ, संसार बुझ्ने क्षमता छ र देश बदल्न सकिन्छ भन्ने विश्वास पनि छ।

Gen–Z आन्दोलन त्यसैको एउटा प्रमाण थियो। अब आन्दोलनको ऊर्जा कहाँ जाने भन्ने प्रश्न छ। सडकबाट सरकारसम्म पुगेको यो ऊर्जा अब विद्यालय, विश्वविद्यालय, उद्योग, कृषि, प्रविधि, पर्यटन र उद्यममा पुग्नुपर्छ। आक्रोश उत्पादनमा बदलिनुपर्छ। निराशा सिर्जनामा बदलिनुपर्छ। विदेशको अनुभव नेपालमा लगानीमा बदलिनुपर्छ। रेमिट्यान्स पूँजी निर्माणमा बदलिनुपर्छ।त्यसपछि मात्र हामी भन्न सक्छौँ, नेपालमा केही बदलिँदैछ।

बालेन सरकारसँग अहिले एउटा ऐतिहासिक अवसर छ। युवाले सडकमा उठाएको प्रश्नलाई राज्यको नीतिमा बदल्ने अवसर। तर इतिहासले सरकारलाई अवसर मात्र दिँदैन, हिसाब पनि माग्छ।

केही वर्षपछि प्रश्न हुनेछ, त्यो युवा नेतृत्वको सरकारले युवाका लागि के गऱ्यो ?

त्यसको उत्तर भाषणमा होइन, तथ्याङ्कमा देखिनुपर्छ।

कति युवा नेपालमै रोजगारीमा छन् ? कति नयाँ उद्यम जन्मिए ? कति उद्यम टिके ? कति विदेशबाट फर्किए ? कति युवाले नेपालबाट विश्व बजारमा सेवा निर्यात गरे ? कति युवाको आम्दानी बढ्यो ? कति युवाले राज्यप्रति विश्वास गर्न थाले ? यी प्रश्नको उत्तर सकारात्मक हुँदै गयो भने Gen–Z आन्दोलन केवल एउटा राजनीतिक घटना हुनेछैन। त्यो नेपालको पुस्तान्तरणको सुरुवात हुनेछ।

किनकि सडकमा उठेको युवा आवाजको अन्तिम गन्तव्य सत्ता होइन, परिवर्तन हो। र सत्तामा पुगेको युवा नेतृत्वको अन्तिम परीक्षा भाषण होइन, परिणाम हो।

युवालाई रोक्ने होइन, अवसर दिने राज्य बनोस्। युवालाई प्रयोग गर्ने होइन, विश्वास गर्ने राजनीति बनोस्। युवालाई ऋणमा बाँध्ने होइन, उद्यममा उभ्याउने नीति बनोस्। र विदेश जानुपर्ने बाध्यता होइन, नेपालमै भविष्य देख्ने वातावरण बनोस्।

त्यस दिन मात्र युवा दिवसको शुभकामना वास्तविक अर्थमा सार्थक हुनेछ।

खयर जातको काठ बोलपत्रद्धारा लिलाम बिक्रीको सूचना

प्रथम पटक सूचना प्रकाशन मिति :- २०८३/०४/२७ गते

कैमलिपुर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह मिथिला नगरपालिका वडा नं ७ धनुषाको वनबाट उत्पादन भई केमलिंपुर सामुदायिक वन कम्पाउण्डको घाटगद्दीमा रहेको खयर जातको २११४.९७ क्यूफिट काठ जे जस्तो अबस्थामा छ सोही अबस्थामा आफनै खर्चमा उठाई लैजानु पर्ने गरी लिलाम विक्री 'गर्नुपर्ने भएकोले यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। ईच्छुक व्यक्ति, संघ संस्था, फर्म वा कम्पनीले यो सूचना प्रथम पटक प्रकाशित भएको मितिले २१ दिन भित्र सिलबन्दी बोलपत्र दाखिला गर्न आव्हान गरिन्छ। यस सम्बन्धी विस्तृत जानकारीको लागि यस सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहको कार्यालयमा सम्पर्क राख्न सकिनेछ। पूर्ण व्यहोराको सूचना यस सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहको कार्यालयको सूचना पाटीमा टाँस गरिएको छ।

केमलिपुर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह

मिथिला नगरपालिका वडा न. ७ धनुषा

सर्पको टोकाइबाट बचौं र बचाऔं

- आफ्नो नजिक सर्पदंश उपचार केन्द्र कहाँ छ ? जानकारी राखौं,
- सर्पले डसेका व्यक्ति आत्तिन सक्छन्, सान्त्वना दिऔं,
- सर्पले डसेका व्यक्तिलाई तुरुन्त अस्पताल वा सर्पदंश उपचार केन्द्र पुऱ्याऔं,
- झारफूकलगायतका गलत परम्परागत उपचार विधितिर नलागौं,
- घरवरपरका सर्प बस्नसक्ने सम्भावित ठाउँको पहिचान गरी व्यवस्थापन गरौं,
- रातको समयमा बुट लगाएर टर्च लाईट बालेर हिड्ने गरौं,
- घरमा सर्प छिर्न सक्ने प्वालहरु बन्द गरौं,
- झुल लगाएर खाटमा सुत्ने गरौं।

लक्ष्मीनियाँ गाउँपालिका, धनुषा

उत्कृष्ट युवा नेतृत्व सम्मान-२०२६ बाट मो. नइम राईन सम्मानित

खबर दर्पण समाचारदाता

साउन २६ गते, महेन्द्रनगर

अन्तर्राष्ट्रिय युवा दिवस-२०२६ को अवसरमा मधेश प्रदेश सरकारको खेलकुद तथा समाज कल्याण मन्त्रालयले प्रदेश युवा सञ्जाल मधेश प्रदेशका अध्यक्ष मो. नइम राईनलाई 'उत्कृष्ट युवा नेतृत्व सम्मान-२०२६' प्रदान गरेको छ ।

जनकपुरधाममा आयोजित प्रदेशस्तरीय समारोहमा खेलकुद तथा समाज कल्याणमन्त्री लखन दास र मन्त्रालयका प्रदेश सचिव सुशीलकुमार साह तेलीले राईनलाई सम्मानपत्र प्रदान गर्दै सम्मानित गरेका हुन् ।

युवा नेतृत्व विकास, युवा सशक्तीकरण, सामाजिक रूपान्तरण तथा राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा मधेश प्रदेशका युवाको प्रतिनिधित्व गर्दै पुऱ्याएको योगदानको कदर स्वरूप राईनलाई सम्मान गरिएको मन्त्रालयले जनाएको छ ।

सम्मान ग्रहण गर्दै राईनले प्राप्त सम्मानलाई आफ्नो व्यक्तिगत उपलब्धिका रूपमा मात्र नहेरी मधेश प्रदेशका सम्पूर्ण युवा, युवा अभियन्ता र सामाजिक परिवर्तनका लागि निरन्तर सक्रिय युवाहरूको सम्मानका रूपमा लिएको बताए ।

उनले युवाको अर्थपूर्ण सहभागिता सुनिश्चित गर्ने, नेतृत्व विकासका अवसर विस्तार गर्ने तथा युवामैत्री नीति र बजेट निर्माणका लागि आगामी दिनमा थप सक्रिय भएर काम गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गरे ।

राईन प्रदेश युवा सञ्जाल मधेश प्रदेशका अध्यक्षका रूपमा कार्यरत छन् । उनी विभिन्न राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय युवा मञ्चमार्फत युवाका अधिकार, सहभागिता, नेतृत्व विकास तथा युवा सशक्तीकरणका विषयमा सक्रिय रहँदै आएका छन् ।

अन्तर्राष्ट्रिय युवा दिवसको अवसरमा आयोजित कार्यक्रममा प्रदेश सरकारका विभिन्न निकायका प्रतिनिधि, विकास साझेदार संस्था, गैरसरकारी संस्था, युवा संगठन तथा मधेश प्रदेशका विभिन्न जिल्लाबाट आएका युवाहरूको सहभागिता रहेको थियो ।

समारोहमा युवाको नेतृत्व विकास, सामाजिक सहभागिता र प्रदेशको समग्र विकासमा युवाको भूमिकाबारे समेत चर्चा गरिएको थियो ।

धनुषा प्रहरीद्वारा ८१ लाख बढीको अवैध सामान बरामद

खबर दर्पण समाचारदाता

साउन २६ गते, महेन्द्रनगर

भन्सार चोरीपैठारी नियन्त्रण अभियानअन्तर्गत धनुषा प्रहरीले पछिल्लो २६ दिनमा रु ८१ लाख सात हजार ७८६ बराबरको अवैध सामान बरामद गरेको छ ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालयका प्रवक्ता प्रहरी नायब उपरीक्षक मधुसुदन न्यौपानेका अनुसार साउन १ गतेदेखि २६ गतेसम्ममा विभिन्न स्थानबाट ८१ लाख सात हजार ७८६ बराबरको अवैध सामान बरामद गरी पाँच जनालाई पक्राउ गरेको छ ।

यस्तै सो अवधिमा लागुऔषधसहित २४ जनालाई पक्राउ गरी १९ वटा लागुऔषधसम्बन्धी मुद्दा दर्ता गरिएको प्रहरी नायब उपरीक्षक न्यौपानेले भएको जानकारी दिए। सो क्रममा ३४ किलो गाँजा, १८५.८२ ग्राम खैरोहेरोइन, २४३ थान नाइट्रोजेपाम, पाँच थान स्पास्मोरेटल, १४ थान एन्टिकफ ट्याब्लेट र नौ थान कोलिबेन बरामद गरिएको उनले बताए । त्यसैगरी, हातहतियारसम्बन्धी एउटा मुद्दा दर्ता गरिएको र तीन जना व्यक्ति पक्राउ परेको प्रहरीले जनाएको छ । बरामद हातहतियारमा पेस्तोल एक थान, पेस्तोलको म्यागजिन एक थान, ७.६५ केएफ लेखिएको गोली एक थान र नौ एमएम केएफ लेखिएको गोली राउन्ड एक थान गरी पाँच थान सामग्री रहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

उनका अनुसार फैसला कार्यान्वयन अभियानलाई पनि तीव्रता दिएको छ। यस अवधिमा ४१० वटा पक्राउ पुर्जी कार्यान्वयन गरिएको छ। विभिन्न अदालतबाट फैसला भएका व्यक्तिमाथि कारबाही गर्दै १५८ वर्ष आठ महिना सात दिन कैद सजाय कार्यान्वयन गरिएको तथा जरिवाना रु ६३ लाख ७७ हजार २६१ असुल गरिएको प्रहरी नायब उपरीक्षक न्यौपानेले बताए ।

भू-संरक्षणमा ध्यान दिऔं

- भू-क्षय र पहिरो नियन्त्रणमा योगदान दिऔं,
- भिरालो जमिनमा खेती गर्दा गरा बनाई गरौं,
- भूक्षय रोक्ने रुख, घाँस (अम्रिसो, बाँस) जस्ता बोटबिरुवा रोपौं,
- बिना अनुमति गिट्टि, बालुवा, माटो, ढुङ्गा उत्खनन नगरौं,
- भू-बनोट र वातावरणीय अध्ययन गरेर मात्र सडक पूर्वाधार निर्माण गरौं,
- वन, जलस्रोत र प्राकृतिक सम्पदाको संरक्षण गरौं,
- भू-संरक्षणमा समुदायको सहभागिता बढाऔं।

भू-रक्षाः जीवनको सुरक्षा

मिथिला नगरपालिका, धनुषा

सचेत उपभोक्ता बनौं

सामान खरिद गर्दा देहायका बिषय एकिन गरौः

- उत्पादकको नाम, ठेगाना र दर्ता नम्बर,
- वस्तुको उत्पादन मिति र उपभोग गरिसक्नुपर्ने मिति,
- आयातित वस्तुको हकमा आयातकर्ताको नाम, ठेगाना,
- वस्तुमा भएको मिश्रण, तौल र परिमाण,
- वस्तुको अधिकतम् बिक्री मूल्य,
- गुणस्तर निर्धारण भएको वस्तुको हकमा त्यस्तो वस्तुको गुणस्तर,
- वस्तुको प्रयोग गर्ने तरीका र प्रयोग गर्नु पूर्वको सावधानी।

सामान खरिद गर्दा सकेसम्म बैकिङ माध्यमबाट भुक्तानी गरौं

भुक्तानी गरेको मूल्य बराबरको विल लिऔं

गौशाला नगरपालिका, महोत्तरी

स्वच्छ शहरः स्वस्थ्य शहर

- धुवाँ बढी फाल्ने सवारी साधनको प्रयोग नगरौं,
- सवारी साधनको समय-समयमा मर्मतसम्भार गरौं,
- तोकिएको स्थानमा मात्र फोहोर फालौं,
- नदी किनार, सडक छेउ र सार्वजनिक स्थानमा वृक्षारोपण गरौं,
- सार्वजनिक स्थलका बोट-विरुवा तथा फलफूलको संरक्षण गरौं,
- ध्वनि र वायु प्रदुषण कम गरौं,
- सडकको समय-समयमा मर्मतसम्भार गरौं,
- सडकमा निर्माण सामग्री नराखौं।

शहरलाई सफा राखौः सुन्दर बनाऔं।

रामगोपालपुर नगरपालिका, महोत्तरी

बर्डफ्लुजन्य जोखिमबाट सुरक्षित बनौं

- कुखुरा तथा पन्छीपालनमा सुरक्षा तथा सावधानीका उपाय अपनाऔं,
- अस्वस्थ वा मरेका पन्छीको सम्पर्कबाट टाढा रहौं,
- पन्छी छोएपछि साबुनपानीले राम्रोसँग हात धुने बानी बसालौं,
- कुखुरा तथा अण्डा राम्ररी पकाएर मात्र खाने गरौं,
- पन्छीपालन क्षेत्र र वरपरको वातावरण सफा राखौं,
- शंकास्पद लक्षण देखिए वा पन्छी मरेमा सम्बन्धित निकायलाई जानकारी गराऔं,
- पन्छीको अवैध ओसारपसार र बिक्री वितरण रोक्न सहयोग गरौं,
- स्वास्थ्य सुरक्षाका उपाय अपनाई रोगको जोखिम घटाऔं।

सावधानी अपनाऔं, बर्डफ्लुको जोखिम घटाऔं

औरही नगरपालिका, महोत्तरी

कृषि उत्पादनमा आत्मनिर्भर बनौं

- आधुनिक प्रविधिको प्रयोग गरी कृषि उत्पादन वृद्धि गरौं,
- कृषकलाई आवश्यक मल, वीउ समयमै उपलव्ध गराऔं,
- स्थानीय उत्पादनलाई बजारसम्म पुऱ्याउन बजार संयन्त्रको विकास गरौं,
- कृषकलाई सीप, तालिम र सहुलियतपूर्ण ऋण उपलव्ध गराऔं,
- जमिनको संरक्षण गरौं, खेतीयोग्य भूमिको सदुपयोग गरौं,
- कृषि उत्पादन बढाऔं र कृषि उपजमा आत्मनिर्भर बनौं,
- नवीन प्रविधि र अवसर उपलव्ध गराई युवाहरूलाई कृषिमा आकर्षित गरौं।

कृषि पेशा प्रति सम्मान र गौरव गरौं।

मटिहानी नगरपालिका, महोत्तरी

खबर दर्पण राष्ट्रिय दैनिक प्रकाशनका लागि प्रकाशक/सम्पादक : अजय कुमार साह, (९८४४०२५१८४) कार्यकारी सम्पादक : विशाल बस्नेत (९८६३६३२९८९)
उप-सम्पादक : धर्केन्द्र कुमार यादव 'यदुवंशी' (९८५४०२९०७३) E-mail : khabardarpan.news@gmail.com / ajay.shahjnk@gmail.com
प्रधान कार्यालय : बर्दिबास -३, महोत्तरी र शाखा कार्यालय क्षीनपा - ५ महेन्द्रनगर , धनुषा मुद्रक : एएसडी अफसेट प्रेस क्षीनपा-५ महेन्द्रनगर धनुषा,